

3. SZÁM | 2022 szeptember - december

Pécsi

Kodály Zoltán

Kollégium

Köli Nyúíz

TÓTH SZIMONETTA

MONDOCON

TARKÓ TRISZTÁN
RECEPTJEI

ANIME AJÁNLÓ | GÖRÖG MITOLÓGIA

KREATÍV KOLISOK | EGY KALÓZ KALAND

KARÁCSONYI KÖRKÉRDÉSEK ÉS MÉG SOK MÁS

Tartalomjegyzék:

1. Bevezető
2. Új arcok: A KOLI NYÚZ kabalái
3. Kollégiumi események
4. Kreatív Kolisok: Hajnal Noémi munkái
5. Kreatív Kolisok: Hengl Mirella munkái
6. Kreatív Kolisok: Tarkó Trisztán munkái
8. Kreatív Kolisok: Kő Rómeó
10. Tóth Szimonetta: Mondocon
16. Hengl Mirella: Ősi szezonos animék
17. Hengl Mirella: Egy Kalóz Kaland
26. Tarkó Trisztán: Gasztronómiai kalandok tinédzser fejjel
27. Jó kis receptek Tarkó Trisztántól
33. Tóth Szimonetta: Karácsonyi körkérdések
36. Kő Rómeó: DIY ajándékok
40. Görög mitológiai történetek: Orpheusz
43. Interjú Marcsek Mátéval
49. Hajnal Noémi: Élménybeszámoló Németországról
51. Interjú Bőjte Panni Georginával

Kedves Olvasók!

Megjelent a Koli Nyúz 3. száma!

Ez idei munkánk első, ha pedig az eddigieket nézzük, akkor a harmadik száma.

Elég sokat munkálkodott vele a csapatunk, hogy színessé és élvezetessé tegyük az újságot! Mindenki beleadta szívét, lelkét, még akkor is, ha a suliban emellett nagy volt az elvárás!

Tavalyihoz képest a Koli Nyúz szerkesztősége sok személlyel bővült ki – köztük Tarkó Trisztánnal, Tóth Szimonettával, Balogh Kristóffal, és még sorolhatnánk! Ezt megfigyelhetitek majd, amikor olvassátok a cikkeinket.

Kellemes időtöltést, jó olvasást és szórakozást kíván:

A Koli Nyúz Csapata

**ELKÉSZÜLT A KOLI
NYÚZ HIVATALOS
LOGÓJA!!**

A KOLI NYÚZ ÚJ ARCAI

Csapatunk úgy döntött, hogy tervez az újságnak saját kabalákat! Ők láthatóak lesznek a borítók, a logón és egyes cikkeknel. Na, de kik is ezek a kabalák?

William (Liam)

Egy megfontolt, nyugalmat kedvelő egyén, aki a könyvek világában éli ki magát.

Szereti a békákat, és a sütit, de nem szeret elhamarkodni semmit.

Poppy

Poppy egy kalandvágyó, álmodozó egyéniség, aki imád új dolgokat kipróbálni.

Szereti a békákat, szeret beszélni, de nagyon türelmetlen, és nem szeret papucsot felvenni, ha a lakásban járkal.

Breki

Liam és Poppy kiskedvence és egyben legjobb barátjuk is.

Breki nagyon szeret kalandozni, de a nyugalmat is kedveli. Féltékeny tud lenni két barátjára és nagyon szeret a fejükön szunyókálni.

A KOLLÉGIUM ESEMÉNYEI KÉPEKBEN

Halloween

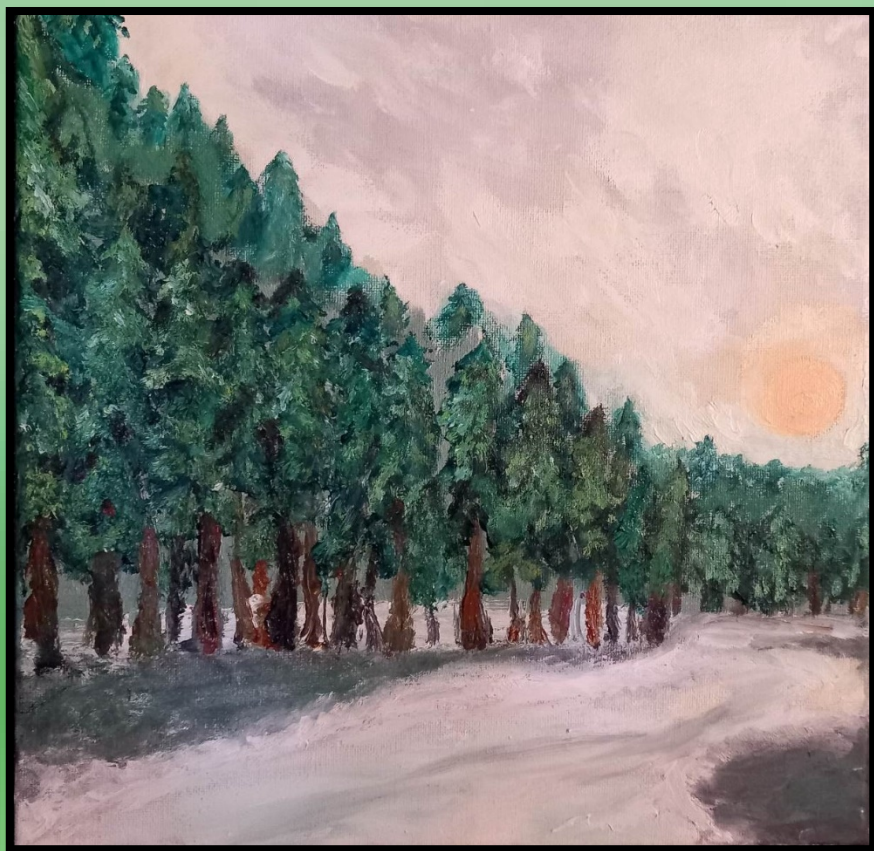

Karácsony

KREATÍV KOLISOK

Képzőművészeti alkotások

Hajnal
Noémi
munkái

AJTP,
Leőwey
Klára
Gimnázium

KREATÍV KOLISOK

Képzőművészeti alkotások

Hengl Mirella

10. B

Pécsi Művészeti
Gimnázium,
Szakgimnázium és
Technikum

KREATÍV KOLISOK

Képzőművészeti alkotások

Tarkó Trisztán

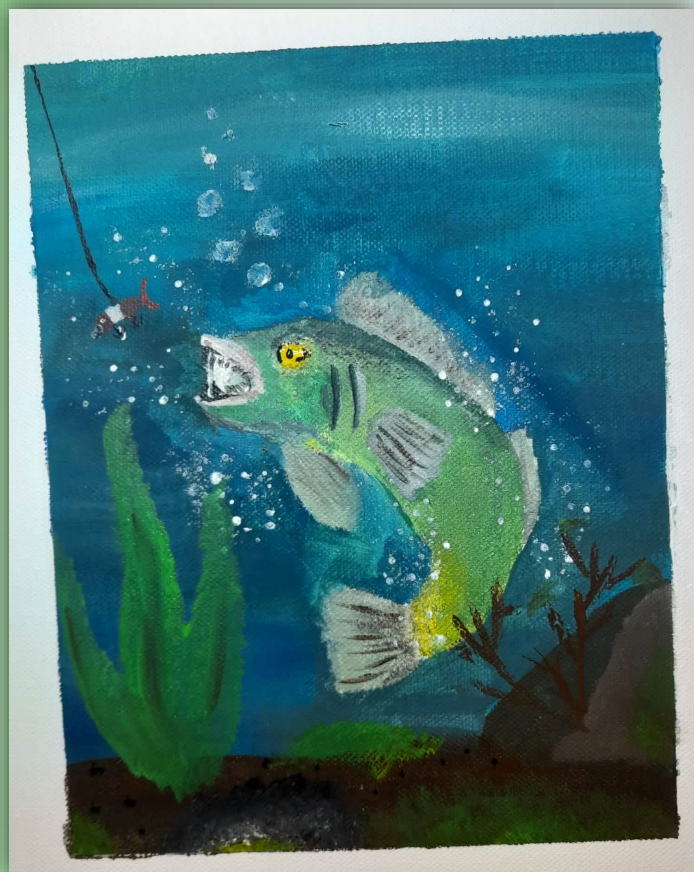
10. C

Pécsi Művészeti
Gimnázium,
Szakgimnázium és
Technikum

KREATÍV KOLISOK

Képzőművészeti alkotások

Szintén
Tarkó Trisztán
10. C
Pécsi Művészeti
Gimnázium,
Szakgimnázium és
Technikum

KREATÍV KOLISOK

Irodalmi alkotások

Esőtánc

*Mennydörgés töri meg szívünk némaságát,
Felébreszt minden fakó, elmúlt álmot,
S csak könnyeim mossák le arcod szomorúságát,
Hogy újra veled járjam e földi poklot.*

*Pillantásod bevarrja fájó sebem,
S hangod elnyomja a külső zajokat,
Mégis veled minden perc kínozza lelkem,
Mint a cseppek, melyek égetik arcomat.*

*Te vagy boldogságom bő forrása,
És te vagy az, ki méreggel telíti testemet.
Mondd! Mit tegyek, ha megbódít kezed tapintása,
Ha úgy érzem, melletted elvesztem életemet?*

*A viharban állunk, egyikünk se mer megszólalni,
Majd elmosódnak a képek, s már minden homályos,
Aztán újra látni próbálom lelkem szépségét,
De csak annyit veszek észre: nélküled milyen hiányos.*

Kő Rómeó

KREATÍV KOLISOK

Irodalmi alkotások

Fűzfa virág

Lelkem virágos mezeire léptem,
Aztán találkozott tekintetünk,
Alighogy hozzád értem csak éppen,
S már pokol tüze égette lelkünk.

Lelkem virágos kertje már vörös lángban ég,
Mely felemészt minden csendet és harmóniát,
Majd sötét füsttel telítődik meg a kék ég,
Én pedig itt várlak a káosz közepén.

Kő Rómeó

MONDOON-OS ÉLMÉNYEM, AVAGY EGY CSODÁLATOS HÉTVÉGE AZ ÉV MINDEN ÉVSZAKÁBAN

Egy igencsak régóta várt álmom vált valóra azzal, hogy végre elmehettem erre a fantasztikus rendezvényre, melyet negyedévente rendeznek meg Budapesten, többnyire az ott található Hungexpoban.

Na de... mi is az a Mondocon?

A Mondocon egy már 2005 óta rendszeresen megrendezett esemény, mely kapcsolatokat teremt az anime, manga, fantasy, videójáték, nyugati képregények és egyéb geek műfajok szerelmeseinek. Rengeteg különböző program várja itt az érdeklődőket a témérdek workshopon, videójátékokon és sok más remek elfoglaltságon kívül.

A LÁTOGATÓKRÓL...

A rendezvény nem csak Magyarországon örvend óriási sikernek, hanem **külföldön** is. Így a magyarokon kívül amerikaiakkal, ázsiaiakkal, hollandokkal és más nemzetiségű emberekkel is találkozhatasz.

Nincs ok félni amiatt, ha esetleg **barátok** nélkül vagy, az emberek olyannyira közvetlenek, hogy bátran csatlakozhatsz bármilyen társasághoz és könnyedén szerezhetsz magadnak új és érdekes ismeretségeket.

Ha csak szülőkkel tudsz elmenni, és nem szeretnél plusz időt szánni a felügyeletükre? Nincs ok az aggodalomra! A Mondoconon levő **szülőmegőrzőkben** helyezd csak el őket! Így legalább nem kell félned attól, hogy elkószálnak és eltévednek. A szervezők megfelelő ellátásban biztosítják őket a nap végéig! Ezután pedig bátran fedezd fel a Con különböző eseményeit, hogy aztán este ismét hazatérhess az addig gondosan felügyelt szüleiddel.

Szeretsz **táncolni** és szívesen tanulnál új lépéseket? A Mondoconon megannyi különböző tánc óra várja az érdeklődőket. De ha nem vagy táncos lábú, amiatt sem kell félned!

Ha szereted a zenét, sokféle **koncert** vár rád a rendezvényen. Az újabban hatalmas népszerűségnek örvendő KPop-on, a JPop-on át a rock koncertekig mindenféle zenét hallgathatsz a rendezvényen.

Egy kicsivel nyugodtabb programra vágysz? A Mondoconon érdekes **előadásokat** tekinthetsz meg, melyeken különböző témákat vitatnak meg. Erre jó példa a mindig megrendezésre kerülő animes kerekasztal. Továbbá különféle **szinkronhang és más sztárvendégekkel** is találkozhatsz személyesen. Ha viszont máshoz lenne kedved, az sem probléma. A rendezvényen gyakoriak a különböző **sorozat- és filmvetítések**.

De ha még ez sem lenne elég, rengeteg **társast**, különleges **kártyajátékot** próbálhatsz ki. Ezeken kívül részt vehetsz sokféle **kvízzjátékon**, de akár evőpálcika versenyen is, vagy épp az **amv, szinkron és rajz** versenyen is, illetve **karaokeval** is elütheted az időt. És még sok-sok más különleges és változatos program vár téged a rendezvény falain belül.

A PROGRAMOKRÓL...

Ha már itt van az ember, akkor érdemes lehet néhány programot kipróbálni, nemde? Hogy mikre is számíthatok? Ha szereted a **videójátékokat**, akkor garantáltan jól fogod érezni magad! Temérdek ingyenesen kipróbálható játék vár a helyszínen az egy személyes darabokon túl a több személyes, páros játékokon át. Lehetőséged van arra is, hogy összemérhesd tudásodat a többi látogatóval. Állandó *LOL* (League of Legends) versenyek, Just Dance, Mortal Kombat és más egyéb mérkőzések várják a jelenlévőket. Továbbá sok-sok retro játékot is kipróbálhatsz.

Ahogy már említettem, megannyi **workshop** kínál lehetőséget arra, hogy különböző tárgyakat készítsenek a látogatók plusz költségek nélkül. A mostani őszi rendezvényen a halloweeni ünnepre hangolódva kulcstartókat, fülbevalót, masnit barkácsolhattak maguknak az érdeklődők, de festhettek maguknak vászontáskát, készíthettek ásványkarkötőket, illetve őszi életfát ábrázoló ékszert és még sok egyebet. Továbbá egyfajta verseny keretében faraghattak szebbnél szebb tölklámpásokat, és a cosplay szerelmeseinek kedvezve gyárthattak minél kreatívabb jelmezeket az ott kapott alapanyagokból.

HOGYAN KÖLTSD EL FELESLEGES PÉNZEDET PÁR LÉPÉSBEN?

Elfáradtál a rengeteg programban és ideje lenne valamiféle maradandó emléket is beszerezned? Akkor van egy jó hírem! A Con helyszínén rengeteg különböző boltocskát találsz, melyekben jobbnál jobb, szebbnél szebb kis tárgyakat vehetsz meg. A különböző plüssökön, figurákon, könyveken, ruhákon, cosplayeken, zsákbamacskákon kívül tényleg temérdek mennyiségű ereklére tehetsz szert.

A sok felfedezés közben megéheztél és jó lenne már valami újat kipróbálni a szokásos rántotthús helyett? Nincs ok az aggodalomra! A rendezvényen óriási mennyiségben találsz különlegesebbnél különlegesebb ázsiai és más kultúrájú ételeket. De persze, ha maradnál inkább a jó hazai koszt nál, nem kell félned! Az éttermekben a megszokott hazai ízeket is kedvedre fogyaszthatod.

VÉGSZÓ

A Mondocon egy nagyon különleges, változatos és érdekes hétvégi program garantált élményekkel. Azt hiszem, érthető is, hogyan maradhatott fent már ennyire hosszú ideje. Szinte két nap nem is elég mindarra a témérdek lehetőségre, amit a rendezvény kínál az ottlévőknek. Remélem, hogy a cikkem elnyerte a tetszésedet és te is kedvet kapsz a jövőben arra, hogy egyszer ennek a csodás közösségnek a tagja legyél!

Tóth Szimonetta cikke

A képeket készítette: Tóth Szimonetta

Illusztráció: Hengl Mirella

ŐSZI SZEZONOS ANIMÉK

Hengl Mirella cikke

BLEACH: THOUSAND YEAR BLOOD WAR (Manga, Anime)

10 ÉV MÚLVA, AZ ÉV 10. HÓNAPJÁNAK 10. NAPJÁN!

Nem is hittem a fülemnek, amikor megtudtam, hogy a kedvenc animém végre folytatást kap!

Ichigo – a főszereplő – most a Quincy-k seregével találja szembe magát. Megtudja a múltját, és erősebbé válik, mint valaha. És ebben a barátai is segítik.

SPOILER!

Nem várt karakterek térnek vissza, köztük az én személyes kedvenceim is (pl Aizen, vagy Gin a múltbeli visszamutatásban)

A Pierrot stúdió nagyon odatette magát! Mind stílusra, mind a hangokra és a kisebb részleteket sem hanyagolták el.

Én a helyetekben nem hagynám ki! Sőt, az előzmény 366 részt is érdemes megnézni.

Cím: Bleach: Sennen Kessen-hen

Év: 2022

Rendezte: Taguchi Tomohisa

Stúdió: Pierrot

Hossza: 13 x 24 perc

CHAINSAW MAN (Anime)

Hype. Ultra hype! De vajon lehet egy ennyire népszerű anime szuper jó? Persze, hogy lehet!

A Chainsaw Man számomra egy hatalmas változás volt. Mindig leragadtam a régi stílusú animéknél, és sosem éreztem nagyobb érdeklődést az újak iránt. Részben ezért sem akartam elkezdeni egy ideig a Jujutsu Kaisen-t sem, mivel túl hypeolta mindenki.

Azonban ez az anime bebizonyította számomra, hogy az új animék is lehetnek szuper jók és figyelem felkeltőek.

Ha szeretnél meglepődni a részek múlásával, és szereted a jól kidolgozott karaktereket a sztorijukkal együtt, akkor a Chainsaw Man neked való!

Cím: Chainsaw Man

Év: 2022

Rendezte: Nakayama Ryu, Nakazono Masato

Stúdió: MAPPA

Hossza: 12 x 24 perc

EGY KALÓZ KALAND

2. FEJEZET

Sziasztok!

Az előző fejezetekben már megismerkedhettek Azumával, a kalóz fiúval, aki a Granlandia hajó fedélzetének tagja. Egy békés életre vágyott, ám kapitánya mellett nem igazán lelt rá. Akemi, a Granlandia kapitánya elhatározta magát, hogyha törik, ha szakad, de megkeresi nagyapja kincseit. De vajon sikerrel járnak?

Ha nem olvastátok volna a prologust és az első fejezetet, akkor megtehetitek az első két számban!

A folytatáshoz jó szórakozást kívánok!

Mirella

(Ui: Utána néztem helyesírással kapcsolatban egy-két dolognak. Például a neveknek. És ettől a fejezettől kezdve nem kötőjellel, hanem egybe írom a kötőszavakkal. - Pl.nem „Azuma-nak”, hanem „Azumának”.)

2. fejezet

Az elmúlt pár nap alatt kitört a pánik az Okuzako fedélzetén, elvégre senki sem számított egy hirtelen tragédiára. Azuma eltűnése mindenkit megrázott.

Legfőképpen azt, akitől a legjobban nem várta volna az ember. Ez a személy pedig Akemi volt. A kapitány asszony éj- s nappal fel-alá járkált a kabinjában, és egy szemet nem aludt, amióta a fiú eltűnt a csata közben. Senki sem tudta, mi volt a pontos oka, amiért ennyire felzaklatta a dolog. Nem is az volt a meglepő, hogy megrázta az eset, hanem az, hogy szinte már túlreagálta az ügyet. Sokan azt gondolták, hogy nehéz lehet neki elveszíteni a legénysége egyik tagját, ámde ami fogadta őket, az akkor is több volt ennél. A hajón utazók közül Sousukét idegesítette a legjobban az egész „mizéria”. Azaz, inkább csak szúrta a szemét, hogy Akemi most nem csak őt piszkálja, hanem mindenkivel szinte azonnal veszekedésbe kezd. Hiába zavarta a viselkedése, mégsem tudott vele mit kezdeni, és őszintén szólva nem is nagyon foglalkoztatta egy idő után a dolog, főleg nem Akemi „hisztérikájának” oka.

„Ha Akemi nem akarta Őt elveszíteni, akkor aznap, abban a pillanatban, nem küldi harcba.” – gondolta, és ezzel le is zárta magában az ügyet.

Este volt és a Hold már az égen virított, amikor kopogtak Akemi kapitány kabinjának zárt ajtaján. Azonban nem jött rá válasz, így a váratlan vendég óvatosan benyitott, majd párat lépett előre, aztán megállt. Akemi kapitány aludt. Napok után most végre aludt. De olyan bájosan,

amilyen bájos még sosem volt. Legfőképpen nem akkor, amikor kiabált.

Nem látszott mérgesnek, inkább gondterheltnak, és fáradtnak. A váratlan vendégének nem volt szíve őt felébreszteni, így inkább az ablakhoz sétált. Ekkor a nőre pillantott, nézte egy ideig, majd az éjjeliszekrényre siklott a tekintete. A szava elakadt, és szájához kapta rögtön a kezét eltakarva azt, nehogy hangot adjon ki, amivel felébreszthetné az alvó nőt.

„Mégis.... Honnan... Szerezte meg Ezt...??” – gondolta a hivatlan vendég, majd elvette azt a bizonyos „Ezt” és szép lassan – gondosan ügyelve a csendre – elhagyta a kabint.

Reggel Akemi sokkal idegesebbnek nézett ki, és egész nap a hajó egyik sarkából a másikba rohant. Látszólag kereste a tegnap eltűnt tárgyat, amiről senki sem tudta, hogy eltűnt, ahogyan azt sem, hogy egyáltalán létezik. A nő szíve majd megszakadt, hiszen a tárgy hozzá igencsak közel állt. Amikor Sousuke már ezt is megelégette, azonnal arra intette, hogy a siránkozása helyett inkább foglalkozhatna mondjuk a viselkedésével a legénységgel szemben. És emellett nem ártana Azuma elvesztésével foglalkoznia. Elvégre egyáltalán nem biztos, hogy meghalt. Az a keresett dolga csak nem ér annyit, mint egy emberi élet.

– Te ezt nem értheted, Sousuke!! – mondta idegesen az említettnek Akemi. – Az a tárgy a legfontosabb dolog a számomra! Még gyerekkoromban kaptam a bácsikámtól!

– Ah, szóval egy tárgyról van szó. Azt mondod, a bácsikádtól kaptad? – emelte meg a szemöldökét a férfi. –

Mi lehet annyira fontos tárgy, amit Tőle kaphattál? És miért pont Te kaptad?

– Nem mindegy az neked? A Sensei (jelentése: tanár, tanító; ejtsd: Szenszej) amúgy is engem szeretett jobban! Egyébként meg nem rád tartozik! – emelte feljebb a hangját a nő.

Sousuke egy pillanatra lefagyott, majd tekintette komollyá vált, aztán pár megvető pillantást követően elment. Egyszerre égett az irigységtől és sírt magában a szomorúságtól. Akemi közben teljesen megtört, és eme kisebb vita után senki sem látta többet kijönni a kabinjából. Csak néha Kanji tért be hozzá – vacsorát vitt neki. Próbálta szóra bírni a kapitányt, de az nem óhajtott vele csevegni. Egyedül óhajtott lenni, hogy kipihenhesse a sok rosszat, ami vele történik. Bár mind tudták, hogy nem akarta kipihenni, hanem csak magát emésztette minden egyes rosszért.

Vajon ez a karma azért, mert hagyta Azumát elveszni? Vagy azért, ahogyan eddig viselkedett az emberekkel? Nem tudta eldönteni. Egyet azonban biztosan tudott. Ha Azuma nem kerül elő, neki vége. Hiszen a fiú az ő kezeire volt bízva. Az apja hitt abban, hogy Akemi – az egyszem lánya – majd képes lesz erre a feladatra. És most tessék! Azuma sehol, és lehet, hogy már nem is él. Mit fog mondani mindenkinek, ha nélküle tér haza? Mit fog kezdeni szégyenében? Most az egyszer tényleg túlzásba esett. A tettének hatalmas következménye lett. És ezt Akemi is érezte. Hiányzott neki a vidámság a fedélzeten, és ez is Azuma eltűnése miatt maradt el, hisz jelenleg mindenki aggódott érte.

„Mi tévő legyek most...?” – tette fel magában a nő ezt a kérdést újra meg újra válasz után kutatva.

A negyedik napon – késő délután – csoda történt. Hatalmas örvendezés, vidámság, hangzavar zengte be a hajót. Az eltűnt fiú visszatért az Okuzako fedélzetére!

Bár épségben volt, ki volt merülve, szinte nem is bírt szóhoz jutni. Mindenki körbe lengte, kérdezgették, de az egyre csak azt hajtogatta, hogy most inkább csak pihenne, ha lehet. Nagy kalandon van túl, és még azt is nehezen hiszi el, hogy életben maradt.

A nagy ricsajra Akemi is felkapta a fejét, hiszen napok óta nem hallott ilyen boldog, hangos csicsergést fentről. Kíváncsian, de mégis óvatosan lépett ki sötét barlangjából, majd a fedélzetre igyekezett. Útközben Bakuba ütközött, aki nagy’ lelkesen közölte vele, hogy Ochida Azuma (ejtsd: Ocsida Azuma) újra a legénység ép és egészséges tagja! A kapitány asszony lesokkolt, és még jobban rohant fel, a levegőre, mert úgy érezte, ha tovább a hajó testében marad, megfullad a soktól és az örömtől.

Amikor minden porcikája a vízi jármű tetején állt, sietősen körbe tekintett, majd amint megpillantotta a fiút, odafutott hozzá és szorosán magához ölelte. Nem érdekelte, hogy ki mit gondolhatott abban a pillanatban róla, a szituációról, egyszerűen csak boldog volt – és ez vezényelte a cselekvéseit is. Annyira el volt kenődve ebben az elmúlt időben, hogy most a legjobban csak Azuma visszatérte hozhatta őt újra vissza a valóságba.

– Akemi kapitány... Így... Megfulladok... – mondta halkan a fiú.

– Nem érdekel... Kibírod. Soha többé ne merj így eltűnni a szemem elől... Legközelebb már nem leszek ilyen kedves. Remélem érthető voltam, Azuma. – szidta le Akemi a sihedert, de hangjában mégis a megnyugvás és az őszinte öröm hallatszott.

Mindenki mosolyogva nézte a két kalózt, kivéve azt a személyt, aki a tegnap este ellopta Akemitől azt az értékes tárgyat. Nem reagált semmit a nagy boldogságra, helyette sarkon fordult és elhagyta a fedélzetet. Amikor Azuma végre betérhetett a kabinjába, Shizuka már várta ott ülve azon az egy darab kis támla nélküli széken, amin még első este is ült. A fiú becsukta maga mögött az ajtót, majd nagyon sóhajtvá leült az ágyra. A lány kérdően tekintett rá, mivel nem tudott semmit sem a történetekről és magyarázatot várt. Azuma egy ideig csendben maradt és próbálta feldolgozni örömeiben, hogy újra itt van. Újra itt, a legénységgel, és többé-kevésbé szeretett kapitányával. Még, ha nem is a Ganlandia fedélzetén, de legalább a barátaival. A legjobban az elmúlt idő történésein gondolkozott. Amint lepergett a szeme előtt az egész csata a Szirénkirállyal, Shizukára emelte a tekintetét, aztán újra sóhajtott.

– Sosem gondoltam volna, hogy képes leszek ilyesmire. – jegyezte meg.

– Tulajdonképpen mire is? – kérdezett vissza a lány kíváncsian.

– Ez egy igencsak hosszú történet, de ha szeretnéd, elmesélhetem....

Pár órával ezelőtt, lent a tenger mélyén, a szirének birodalmában nagy harc dúlt a palotát. A hatalmas épület a birodalom közepén helyezkedett el és annak a tróntermében Azuma éppen – minden erejét belevetve – harcolt a szirének királyával. Egy ideig esélytelenül próbált lépést tartani ellenfelével a fiú, hiszen nem minden történt úgy, ahogyan azt elsőre elképzelte. Kezdett gyengülni, ami semmi jót nem jelentett számára. Ezzel tisztában is volt, így addig próbált cselekedni, amíg csak lehetett. Kerülgette a király támadásait, miközben gondolkozott. Végül arra jutott, hogy az utolsó csepp erejét is a technikáiba fogja fektetni. Hiszen a pusztá védekezéssel – ellentámadás nélkül – képtelen lesz nyerni, amire minden zöldfülű rá tud jönni magától is, ha harcba keveredik.

– Titkos technika! Végtelen köd! – kiáltotta és újfent leszállt a pára. Ennek fejében a csata elkövetkezendő részében nem a látás vitte előre sem a királyt, sem pedig Azumát.

A király nem erőltette meg magát. A több százéves tapasztalata arra követteztette, hogy a fiú fog támadni előbb, és neki jelenleg felesleges lenne. Sokáig figyelte, hogy hol bukkan fel ellenfele, majd egy bizonyos pillanatban zöld fényben pompázó mágiával vont be a jobb kezét, aztán felemelte és maga elé tartva megfogta a pont akkor felé suhanó kard élet. A fegyver onnantól kezdve nem mozdult. Sem jobbra, sem balra, hiába próbálta Azuma eltökélten visszahúzni magához. A király nem engedte. – ekkor Azuma megállt a mesélésben. Shizuka értetlenül nézte, mivel a fiú könnyei megállíthatatlanul folytak le az arcán. Még sosem látta őt ilyen érzelgősnek.

– Minden rendben...? – kérdezte a lány. – Mégis mi történt a harc közben...? – erre Azuma bólintott, majd összeszedve magát, azonnal folytatni kezdte a mesélni valóját.

Mindeközben Chiasa szigetén, a Hadi Rendőrség fő épületében egy tiszt igyekezett fel a lépcsőkön. Kezében egy jegyzetfüzetet tartott, lépteit sietősre vette – így ért fel alig egy perc alatt a legfelső szintre, ahol egy bizonyos személy már várt rá.

– Kageki (ejtsd: Kágeki) úr, megjött a friss jelentés az Okuzakoról. – mondta, azonban a Kageki nevezetű férfi csak legyintett rá, mivel nem érdekelte a hajóról jött információ. A tiszt kínos gyorsasággal lapozott tovább a füzetében, miközben felettese unott tekintettel bambult felé, és jobb kezével támasztotta az állát.

– Elnézést, akkor inkább a szirének jelentése... Ochida Azuma...– kezdte a tiszt. – A jelentések szerint legyőzte a Szirénkirályt. Jelenleg újra az Okuzako fedélzetén van.

– Részletesebben, Reiji. Tudod, milyen kíváncsi vagyok. – parancsolt rá Kageki, ahogy elmosolyodott. – Egyébként is igazán gondolhatnál rám, hiszen ezeket nekem is jelentenem kell majd az Igazgató úrnak a fő szigetre. Ő is kíváncsi. – húzta szélesebbre a mosolyát.

– Máris... A csata során Ochida Azuma használta Ebisawa Kyoujiro (ejtsd: Ebiszava Kjódzsiró) kardját, amiről eddig azt feltételeztük, hogy elveszett. Valószínűleg tényleg a sellők királyának a birtokába került Ebisawa úr eltűnése után. Jelenleg Azumánál van, és már el tudott vele sajátítani pár technikát is. – magyarázta Reiji.

– Ah, ezek szerint felébredt az ereje. – gondolkozott közben hangosan Kageki. – Nos, és hogy van a mi kis besúgónk? Gondolom Ő nem rendelkezett több információval az Okuzakóról. Vagy mégis?

– Nem mondott sokkal többet. Csak egy bizonyos tárgyat említett, amit Ebisawa Akeminél talált. – válaszolta a tiszt, mire Kageki tekintete kérdővé vált. – A tárgy egy amulett, ami még anno a nagybátyjáé volt. Azt mondta, hogy ha visszatérnek, az lesz az első, hogy odaadja Önnek.

– Helyes. – mondta a főkapitány, aztán felállt, és magára vette tiszta, hófehér kabátját. – Kérlek, átadnád neki, hogy köszönöm, és hogy szerezze meg Kyoujiro kardját is? Azumának nincs szüksége egy ilyen hatalmas erejű fegyverre. – azzal visszaült székébe, és elkezdte megírni a jelentését. Reiji bólintott, majd meghajolt, két másodperc után felegyenesedett, és azzal a lendülettel meg is fordult, aztán elment.

Hengl Mirella

Allerim

GASZTRONÓMIAI KALAND TINÉDZSER FEJJEL

Tarkó Trisztán

Öt éve még nem gondoltam volna, hogy eljutok oda, hogy egyedül készítem el a kétréteges epres túrótortát onnan, hogy nézem nagymamámat levesfőzés közben, és maximum annyit segítek, hogy kihozom neki a sárgarépát a kamrából.

A családom nagyon féltett engem a konyhától, ugyanis tisztában voltak azzal, hogy kapkodós gyerek vagyok. Nehezen engedtek a konyha közelébe, vagy, ha mégis, akkor is szigorúan szülői felügyelettel. Féltettek attól, hogy elvágom az ujjam, megráz az áram, eltörök, vagy pusztán felgyújtok valamit. Utóbbi sajnos egyszer megtörtént, de ez lényegtelen. Mégsem tántorodtam el a célomtól, tudtam, hogy ha nagyon szeretném, oda tudom tenni magam. Megfordult már sokszor a fejemben, sőt, sokan javasolták is, hogy szakmának válasszam a főzést, de én sosem tudtam erre munkaként tekinteni. Ne egye más azt az ételt, amit én nagy szeretettel a családomnak vagy a barátaimnak készítek, ne kelljen időre dolgozni és főleg pénzre váltani a hobbimat.

Vannak ételek, amelyek egyszerűnek tűnnek, ám mégsem azok. Könnyű elrontani a rántottát, a palacsintát, sőt még a salátát is.

Ha olyat készítesz, ami a te szájízédnek kedvez, akkor hidd el, nem lőhetsz mellé! Persze mindig van min finomítani: a kés gyorsaságát, a főzés rendszerezettségét vagy a receptek zsigerből alakítását mind-mind fejleszteni kell. Ne is várj ezzel, a legjobb, ha már most belevágasz! Hidd el, büszkeség fog eltölteni, ha egy vendég betoppan és bolti nasi helyett egy általad készített, frissen sült sajtos pogácsa várja. Az életben sosem késő serpenyőt ragadni és próbálkozni! A környezeted is hálás lesz ezért! És később már csak azért könyörögnek, hogy ne süss már annyit, még a végén elhíznak a sok finomság miatt.

Cseppet sem profi, sőt, távol van tőle

Egy tollvonás, egy tintapaca, egyetlen ecsetlenyomat...Bármiből lehet műalkotás! Drámás létemre nem gyakran fogok kezembe ecsetet, viszont, ha szomorú vagyok, vagy, ha jó a kedvem, papírra vetem, ami elkeserít vagy boldoggá tesz. Ha nosztalgiazom, újra is teremthetem, amire gondolok.

Ne tartson vissza, ha nem vagy festő, ne félj rajzolgatni, firkálni vagy akár alkotni egy Picasso-t is megszégyenítő alkotást!

JÓ KIS RECEPTEK TARKÓ TRISZTÁNTÓL

Őszi élménykávé

Hideg van. Semmi másra nem vágyom, mint egy puha takaróra, és valamire, ami egy kicsit felmelegít. Velem is megesett már többször, hogy tanulás, olvasás vagy filmezés közben megkívántam valami melegítő italt. Innen jött az ötlet:

Semmi különösre nem lesz hozzá szükséged, csak:

- instant kávé
- 1dl tej
- 0,5-1dl forralt víz
- ízlés szerint cukor
/édesítőszer/eritrit
- egy kevés fahéj
- 25g étcsoki(reszelve)
- habosított tej/tejszínhab
(dekorációnak)
- 2dl-es pohár

A pohárba tedd a kávé, a cukrot, a reszelt csoki nagy részét, (egy keveset mindenképp hagyj a tetejére!) valamint a fahéjat. Ezt öntsd fel a forralt víz mennyiségének felével, majd jó alaposan keverd el (ajánlatos habosítót használni). Öntsd hozzá a többi vizet majd a tejet is. Alaposan keverd össze! A tetejére halmozz tejszínhabot/tejhabot, szórd rá a maradék csokit, valamint egy kevés fahéjat. Egészségetekre!

Csokimousse torta Baileys-zel

Ha nem vagy valami édesszájú, mégis megkívánsz valami isteni desszertet, hát ez tuti tetszeni fog! Nem egyszerű recept, szóval, ha nem áll kezedhez a fakanál, akkor kérd meg anyukád vagy nagymamád, barátod vagy barátnőd, hogy együtt készítsétek el!

Szóval a recept:

Kávépiskóta:

Hozzávalók:

- 1db tojás
- 100g cukor
- 100 ml víz(langyos)
- 50ml feketekávé
- 1 kanál vanília aroma
- 1 kanál rum aroma
- 40g olvasztott vaj
- 125g liszt
- 3 ek cukrozatlan kakaópor
- 1 csipet só
- 3g sütőpor

Elkészítés:

A cukrot a tojással habosra verjük, majd hozzáadjuk a már kihűlt kávét, vajat, vanília aromát és a vizet. Ha egynemű és elég sima a massa, hozzáadjuk a sütőport, beleszitáljuk a lisztet és a kakaóport, majd a csipet sót is hozzáadjuk. A tésztának puha masszának kell lennie, hogy összeálljon. A tésztát sütőpapírral bélelt tepsibe (ajánlott kör alakú tortaforma) helyezzük. 200 fokon puhára sütjük. Amikor elkészült, hagyjuk hűlni. Addig elkészítjük a csokimousse-t.

Csokimousse:

Hozzávalók:

- 150g étcsoki
- 25ml víz (hideg)
- 250g habtejszín
- 5g zselatin

Elkészítés:

Vízgőz felett olvasszuk meg az étcsokoládét 100g habtejszínnel. A zselatint közben áztassuk be 5-6 percre a vízbe.

Adjuk hozzá az olvadt csokoládéhoz és kavargatjuk el egyeneműre. Húzzuk le a vízgőzről, és hagyjuk teljesen kihűlni.

Hűlés közben keverjük át többször, ha csomósodna. A maradék tejszínből verjünk kemény habot, majd forgassuk bele a csokoládékrémet. Simítsuk rá egyenletesen a piskótára, tegyük be a hűtőbe 20-25 percre, amíg elkészül a következő réteg.

Fehércsokoládés mousse:

Hozzávalók:

- 150 g fehér csokoládé
- 300 g habtejszín
- 150 ml baileys
- 10 g zselatin
- 50 ml víz

-3 ek cukrozatlan kakaópor (dekoráció)-

Elkészítés:

Vízgőz felett olvasszuk meg a fehér csokoládét 50 g habtejszínnel és a Baileys ír krémlikőrrel. A zselatint közben áztassuk be 5-6 percre a vízbe. Adjuk hozzá az olvadt csokoládéhoz és kavargatjuk el egyeneműre. Húzzuk le a vízgőzről, és hagyjuk teljesen kihűlni.

A maradék tejszínből verjünk kemény habot, majd forgassuk bele a Baileys-es csokoládékrémet.

Simítsuk rá egyenletesen az étcsokoládé mousse rétegre, ezután tegyük be a hűtőbe 3-4 órára dermedni.

Szórjuk meg kakaóval a tetejét, végül vegyük ki a formából az elkészült tortát.

Hát nem zseniális a kellemes kávé és fehércsokoládé kombinációja? Tökéletes desszert a karácsonyi asztalra. Nem kell aggódni, a Baileys alkoholtartalma senkit sem fog megcsiccsenteni, hiszen a főzés(olvadás)alatt elpárolog az alkoholtartalma. Mégis, a likőr kellemes íze nélkül nem igazi ez a desszert!

Egészségekre!

Küldjétek el a fotót nekünk, ha elkészítettétek a sütit! 😊

Lassan nyakunkon a karácsony, mindenki sűrög-forog, keresi a jobbnál jobb ajándékokat. Ki a vacsorával, ki a fával foglalkozik karácsony reggelén. Most azokhoz szól ez a recept, akik a vacsoráért felelősek. Kint hideg van. Nincs is jobb, mint egy finom,forró leves! Kétféle levest is hoztam nektek, mindenki a saját szájíze szerint válogathat!

1. Sütőtökrémleves:

Igaz, az őszi szezonnak lassan vége, mégis karácsonykor ideális levesnek számíthat egy isteni sütőtökrémleves! Vegetariánusoknak vagy diétázóknak tökéletes kis recept!

Hozzávalók:

- 800 g sütőtök
- 50 g vaj
- 1 ek olívaolaj
- 1 fej hagyma
- 2 gerezd fokhagyma
- só, bors
- ízlés szerint szerecsendió
- 1 centiméternyi friss gyömbér
- 800 - 1000 ml zöldségalaplé vagy víz
- 1 ek frissen facsart citromlé

-Pirított tökmag (tálalás)

Elkészítés:

A sütőtököt kisebb darabokra vágjuk, és 200 fokra előmelegített sütőben addig sütjük, amíg meg nem puhul. Ezután kivesszük, és leszedjük a héját.

Egy lábasban a vaj és olaj keverékén üvegesre pároljuk a hagymát és a fokhagymát, sózzuk, borsozzuk, ráreszeljük szerecsendiót és a gyömbért, majd

egy picit lepirítjuk. Ráarakjuk a sütőtökpürét, vagy a maradék sült sütőtököt, felöntjük az alaplével, felforraljuk, majd leturmixeljük.

Végül egy kis citromlevet teszünk bele, és pirított tökmaggal tálaljuk.

2. Nagymama húsleves:

Az az illat... Áhh, egyszerűen mennyei! Soha nem fogom elfelejteni, amikor a házban már amúgyis meleg van, viszont a mama főzi a húslevest...

A pára az ablakra csapódik, én pedig kisgyerekként mosolygós fejeket és szívecskéket rajzolok az ablakra. Mama mindig nagyot nevetett ezeken, viszont sosem örült, amikor le kellett mosnia az ablakot, mert maszatos maradt! Idén karácsonykor is tele fogom firkálni!

Pottyannak bele a levesbe a finomabbnál-finomabb zöldségek. Szépen sorban: először a hagyma, majd a fokhagyma, a fehérrépa, a petrezselyem zöldje és a répa, amiből sosem került bele az összes. Valamilyen csoda folytán két darab mindig eltűnt. Bátyám és én ezt sosem tagadtuk, mindig mi lopkodtuk el... Persze ezt a mama is jól tudta, de a vicc kedvéért sokszor a papát hibáztatta.

Na, de lényeg a lényeg... A leves!

Hozzávalók (6-8 személyre):

-házi tyúkhús (lehetőleg csontos: szárnya, nyaka, lába...)

-6-7 szál nagyobb darab sárgarépa

-4-5 szál fehérrépa

-2 kisebb fej vöröshagyma

-5 gerezd foghagyma

-1 egész zellergumó

-1 karalábé

-2-3ek olaj(olívaolaj)

- só, szemesbors, vegeta, petrezselyemzöld

-cérnametélt

(természetesen készíthetjük májgombóccal vagy grízgombóccal is)

Elkészítés:

Pofonegyszerű ez az isteni étel! Egy hatalmas fazékba HIDEG vízben odatesszük főni a húst. Ha már kicsapódott a habja a tetejére, akkor azt kanál segítségével

minél alaposabban eltávolítjuk. Ha ez megvolt, hozzáadjuk az összes megpucolt zöldséget egészben vagy legalábbis nagy darabokban. Kivétel a fokhagyma, mert azt akkor adjuk hozzá, amikor már gyöngyözik. Ha elkezdett lassan forrni, hozzáadjuk a fűszereket, a petrezselymet, majd a fokhagymát. Fedő nélkül hagyjuk gyöngyözni és vigyázzunk, hogy ne forrjon nagyon! Körülbelül egy 2-2,5 óra főzés után kisedjük tálalóedénybe a húst, valamint a zöldségeket, majd a levéhez hozzáadjuk a tésztát. Ekkor már szükséges, hogy forrjon a leves! Miután megfőtt e tészta, tálalhatunk is!

Jó étvágyat hozzá és kellemes ünnepeket!

Karácsonyi körkérdések

Lejegyezte: Tóth Szimonetta

Milyen nálatok egy átlagos karácsony?

Általánosságban a többiekhez hasonlóan a családommal töltöm közösen a Szentestét. Mindig finomabbnál finomabb ételeket eszünk együtt és persze különböző szép ajándékokkal lepjük meg egymást.

(Névtelen lány)

Egy átlagos karácsony? Röviden, tömören: káosz. Édesapám sokszor idegeskedik az éppenséggel nem működő égők miatt, édesanyám feszült, hogy már lassan itt az ünnepi vacsora ideje, de még mindig sehol nincs az étel. Öcsém nem akarja és nem bírja behozni a fát, a kishúgommal pedig állandóan azon megy a versengés, hogy ki írta meg az adott évben a szebb levelet a Jézuskának.

(Orsós Dániel)

Hogyan tudtad meg, hogy a Mikulás nem létezik?

Sok gyerekhez hasonlóan én is mindig próbáltam meglesni a Mikulást. Szokás szerint próbáltam alvó gyermeket játszani, a trükköm be is vált, olyannyira, hogy meg is hallottam, ahogy a bátyám édesanyámat kérdezi arról, hogy mit is kell a Mikulás csizmába tenni.

(Láng Kitti)

Megosztanál velünk egy vicces karácsonyi történetet?

Vicces történetet? Persze! Van egy csomó! Sok osztálytársamnak meséltem már arról, hogy otthon a mai napig „Papucsként” emlegetnek. Hogy ennek mi is az előzménye? Igazából a történet egyszerű. Még én sem tudom hogyan, de az egyik karácsonykor sikeresen felrúgtam a papucsomat a fa tetejére. Mivel mindenki lusta volt a magas fa tetejéről levarázsolni a lábbelimet, így egyfajta csillagként funkcionálva az ott is maradt addig, ameddig vége nem lett az ünnepeknek.

Volt olyan is, amikor a kedvenc szaloncukrommal raktuk tele a fát. Kicsi is voltam még akkor, illetve nem bírtam ellenállni az isteni kókuszos cukorkának, így történt az, hogy este titokban kiosontam ellopni, vagyis, természetesen tisztességesen elvenni párat. Persze nem bírtam vele megelégedni, így addig-addig szereztem édességet a fáról, ameddig az rám nem borult. Szerencsére nagy bajom nem esett, de a mai napig nevetve emlegetik fel az esetet.

(Láng Kitti)

Egyszer édesanyám kitalálta, hogy egészen vicces lenne, ha ebben az évben kincskeresőssé tennénk a karácsonyt. Ezért eldugta az ajándékainkat és nekünk kellett megkeresni. Körülbelül másfél óra után már anyukám is megunt, hogy még mindig nem sikerült semmire sem jutnom az ajándékok megtalálásával, ezért megmutatta, hogy a legegységelműbb helyen, az íróasztalomon fekszenek a csomagok.

(Láng Levente)

Mit jelent számodra a karácsony? Mit vársz a(z) ide(i) karácsonytól?

Örölnék egy fehér, meghitt karácsonynak a családommal. Az ajándék számomra nem akkora nagy érték, csakis az a fontos, hogy szívből legyen.

(Láng Levente)

Én egy szép, nyugodt, kellemes karácsonyra vágyom leginkább. Szeretnék egy hatalmas és gyönyörű karácsonyfát, amit én magam díszítek fel. Régen voltam már, így jó lenne elmenni éjféli misére is, illetve mindenképp a családommal tölteném az ünnepet. No meg ami a legfontosabb: én imádok ajándékokat kapni. Éppen ezért is szeretnék rengeteg ajándékot idén. Főként sport felszerelést, és netalántán egy gördeszkát...Ja, meg persze egy fehér sapkát is nagyon megköszönnék.

Felnőtként csodaszép karácsonyt szeretnék, rengeteg dísszel, fehér (!) mű karácsonyfával. Illetve mindenképp szeretnék majd mókás bulikat szervezni. Természetesen én főznék, és jó lenne beiglit is készíteni, mert nem igazán ettem még korábban. Ami fontos, hogy egy hagyományt megőrizzek. Mégpedig a karácsonyi pörköltet! Számomra nincs is jobb egy finom pörköltnél karácsonykor!

(Láng Kitti)

Nyugalmas karácsonyra vágnék idén. Az én szememben a karácsony egy szent ünnep, ami legfőképp a családról és a szeretetről szól. Mostanság nem voltam, de nálunk szokás ilyenkor eljárni éjféli misére. A legfontosabb számomra a nyugodt, családi ünnep a jövőt illetően is.

(Orsós Dániel)

**Mindenki nevében én is
csodaszép, boldog karácsonyt
kívánok!**

DIY ajándékok

-

Kő Rómeó

Három egyedi, kézzel készített ajándékot szeretnék bemutatni nektek. Fontosnak tartom, hogy az ember ne csak boltban vett aprósággal kedveskedjen szeretteinek, hanem szívmengető saját meglepetéssel is készüljön. Ez az én családomban is hagyomány. Kevés pénzü kollégista társaimnak az internetről kerestem ötleteket:

1. Ékszerszett fillérekből

Alapanyagok:

- tetszőleges darab fapálcika és/vagy fa medál alap
- 20 ml fehér matt akrilfesték
- 20 ml dekupázs ragasztó
- pár darab szalvéta
- 2-3 méter vékony szatén szalag
- 20 ml sötétbarna akril festék
- 1-1 db szivacs és laposecset

1. lépés:

Először a fapálcikákat beáztatjuk meleg vízbe, hogy hajlíthatóak legyenek.

2. lépés:

Sima pohárban vagy bögrében kiszárítjuk. Így kör alakúvá hajlik. A csukló méretét vedd figyelembe!

3. lépés:

Száradás után kicsit megcsiszoljuk, majd a fehér festékkel lefestjük őket.

4. lépés:

Ugyanígy teszünk a medálokkal is.

5. lépés:

Kb. 10 perc száradás után felragasztjuk a szalvéták legfelső színes rétegét, majd a felesleget egyszerű körömreszelővel eltávolítjuk.

6. lépés:

Ugyanez lesz a medálokkal is.

7. lépés:

Kicsit körbe festjük a széleket barna akrilfestékkel.

8. lépés:

Teljes száradás után lakkozzuk, hogy tartósabb legyen.

9. lépés:

Fűzzünk bele színes szalagot, hogy össze tudjuk kötni.

2. Egyedi, mintás gyertyatömbök

Alapanyagok:

- 1 nagyobb gyertya
- Tetszés szerinti szalvéta, ami majd a gyertya mintáját adja
- Sütőpapír
- Vasaló

1. lépés:

A szalvétánkat hozzámérjük a gyertyához, hogy a mintát méretre tudjuk vágni.

(Közben bedugjuk a vasalót, hogy felmelegedjen.)

2. lépés:

A sütőpapírból is vágjunk kb. olyan szélességű darabot, mint a gyertya magassága.

Ha ez kész, a szalvétát rárakjuk a gyertyára, szépen kisimítva, hogy ne legyen gyűrött.

3. lépés:

Fogjuk a sütőpapírt és terítsük rá a gyertyára úgy, hogy ezzel oda fogjuk a szalvétát is.

A sütőpapíron, ahol átlátszik a szalvéta mintánk, ott a vasalót enyhén rányomjuk és körkörösén mozgatjuk. Mikor már látjuk, hogy a viasz kezd átütni a papíron, akkor jó. Ezt a minta egész felületén megismételjük.

4. lépés:

Le vesszük a sütőpapírt, és megnézzük, hogy rá kell-e melegítenünk, ha igen, akkor meg kell ismételnünk a fenti folyamatot. Ha felül vagy alul picit ráncos lett, akkor szikével óvatosan kisimíthatjuk.

3. Átlátszó karácsonyi gömb fényképpel

Alapanyagok:

- 1 műanyag gömb
- 1 fotó
- 1 kétoldalú ragasztó
- marék hungarocell gömböcske
- szalag

A fénykép hátuljára kétoldalú ragasztót teszünk, ezzel rögzítjük a fotót a korongra.

1/3, 2/3 arányban szórunk hungarocell golyókat a félgömbökbe. Összepattintjuk a gömböket és már csak a szalag hiányzik róla

Források:

<https://www.hellodiy.hu/projektek/ekszerszett-fillerekbol-316>

<https://www.hellodiy.hu/projektek/gyertya-mintazas-456>

<https://www.hellodiy.hu/projektek/fotos-karacsonyfagomb-diy-445>

GÖRÖG MITOLÓGIAI TÖRTÉNETEK

Orpheusz

Orpheusz egy trák származású, messze földön híres dalnok volt. Olyan gyönyörűen tudott zenélni, hogy képes volt lecsillapítani művészetével a vadállatokat, táncra perdíteni a sziklákat, megállítani a folyókat. Iaszón történetében, mikor a számos görög hősből verbuválódott csapat az aranygyapjú megszerzésére indult, Orpheusz volt az, aki héthúrú líráján játszva olyan gyönyörűen muzsikált, hogy az szebb volt a szirének énekénél is, így megmentette a kompániát a szörnyű végtől. Innentől kezdve őt is hősként tisztelte egész Görögország, ám ő inkább visszavonulva élte életét szerelmével, a gyönyörű nimfával, Eurüdikével. Olyannyira szerették egymást, hogy a dalnok, szerzeményeinek nagy részét kedveséről írta. Ezek olyan jól sikerültek, hogy még a kövek is örömkönnyeket hullajtottak. Eurüdikének egy idő után azonban honvágya lett. Meg akarta látogatni a többi nimfát, a barátnőit, kiket oly régen látott már. Orpheusz természetesen beleegyezett, elvégre iránta érzett szerelme okán, mindig a legjobbat akarta neki. Azonban, mikor a nimfa elindult volna

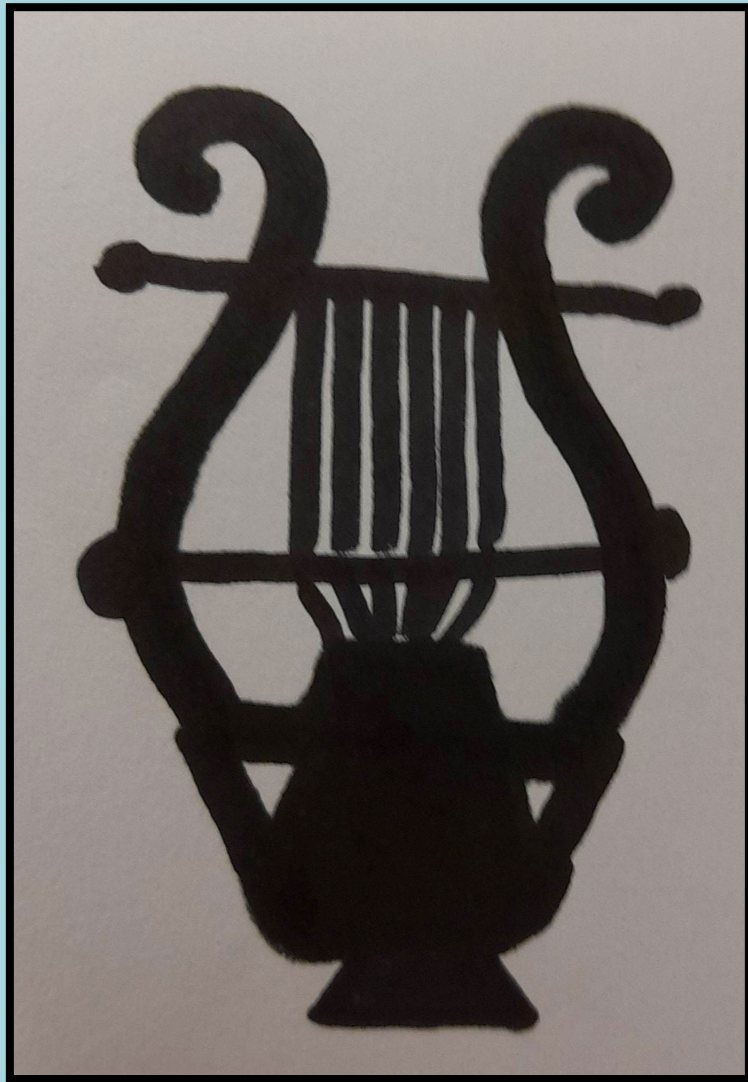
hosszú útjára, éles fájdalom hasított a bokájába. Mikor lepillantott a fűre, észrevette, hogy a földön egy mérgeskígyó tekergett tova. Abban a pillanatban Eurüdiké összeesett és örök álmra hunyta szemét. Mikor férje megtalálta a nő holttestét, kinek szerelmét adta, teljesen összeomlott. Nem létezett a világban számára már semmi gyönyörű. Attól a perctől kezdve csak szomorú zenéket adott elő elhunyt kedveséről, amitől a természet egésze mély melankóliába és szörnyű borzalmakkal átítatott nyomorúsággá vált. Orpheusz akárhogy próbálkozott, nem tudta feledni bánatát, és elhatározta, hogy alászáll a holtak birodalmába, és visszahozza az életbe Eurüdikét. Lírájából oly szörnyű hangokat csalt elő, hogy megnyílt az alvilág bejárata, s ő alászállt a mérhetetlen sötétségbe.

Zenélével elérte, hogy Kharon, a holtak révésze ingyen átvigye az Alvilági Sztüx folyón, és még Hádész háromfejű kuttyájának, Kerberosznak a szívét is kifacsarta. Mikor belépett az Alvilág urának, Hádésznek hatalmas, fekete palotájába, az isten kérdőre vonta őt. Orpheusz elmesélte neki, hogy mi történt vele, s hogy mily galádul elbánt vele a sors. Azért állt ott, mert ismét látni kívánta Eurüdikét, és fel szeretne volna vinni őt az élőkhöz. Hádész azonban hajthatatlan volt: Aki megszületik, annak egyszer meg is kell halnia, ez a dolgok természetes rendje. A dalnok ekkor ismét előadta szívszaggató dalát, amitől az istenségnek könnybe lábadtak a szemei. Megengedte, hogy felvigye a nimfát, egy feltétellel: Miközben mennek felfelé, az élők világába, Orpheusz megy elől, kedvese pedig mögötte és a férfinak nem szabad hátra néznie, különben végleg elveszti őt. Egyre gyorsabban kaptattak felfelé, a meredek kijáraton, mikor a művészre hatalmas kíváncsiság és vágy tört. Nem tudott ellenállni érzelmeinek, hátra fordította tekintetét, és látta, amint Eurüdiké visszaszállt a holtak világába. A hős innentől kezdve szomorúan, remeteként töltötte további életét, egyre inkább saját hibáin morfondírozva, mígnem találkozott egy csapat bakkhánsnővel, kik nem tetszettek Orpheusznak. Először az asszonyok kövekkel próbálták halálra dobálni őt, azok azonban nem akarták megsebezni, így végül széttépték a meggyötört szívű dalnokot. Orpheusz feje azóta is az alvilágban énekel hőn szeretett szerelméről, a nimfáról.

Bakkhánsnők: Dionüszosz isten kísérői, akik a mulatozásnak és a pajzánkodásnak éltek.

Habár ez és az ehhez hasonló történetek arra szolgáltak, hogy az ókor emberének tanítsanak, illetve szórakoztassák őket, a mai emberek életfelfogását és különböző eseményekhez való hozzáállását is nagyban befolyásolhatják.

Én, személy szerint imádom ezeket a történeteket, és nagy rajongója vagyok a különböző mitológiák számos mítoszának, ezért innentől fogva a jövőben megjelenő újságokban lesz egy külön rovatunk a misztikus történetek bemutatására.

Interjú Marcsek Mátéval

Készítette: Balogh Kristóf

Kristóf: Milyen régóta zenélsz együttesben és mi óta komolyan?

Máté: Egy másik formációval kezdtem (The Dandeline), hobbiból. Összejártunk, de nem vettük annyira komolyan. A Néma világ és a Még nem mondtam el című dalunk fent van a youtube-on, hallgathatók. Nem profi minőségűek, nem igazán volt még akkor tapasztalatunk. A zenekart négyen alapítottuk. Basszusgitár, gitár, dob, ének-zongora. Klasszikus rock felállás. A gitáros sráccal írtuk a szövegeket. Most már ez a formáció annyira nem aktív, hiszen a tagok Pakson, Bonyhádön, Pécsen élnek, tanulnak. Nyár előtt volt egy tagváltás is. Szeptember közepén már az új basszusgitárossal kiegészülve játszottunk Závodon. Tavaly is felléptünk itt. Akkor az nagyon jól sikerült, de idén nem tudtuk megugrani a lécet. Azóta nem igazán munkálkodunk, de jó kapcsolatot ápolunk egymással továbbra is.

Kristóf: Hogy tudsz fenntartani egy formációt iskolai elfoglaltságaid mellett?

Máté: Nehezen. Az a baj, hogy nagyon maximalista ember vagyok. Sokszor túlvállalom magam és nem is vagyok mindig megelégedve a saját munkámmal. A suliban látszik ez leginkább. Most sajnos alulról súrolom a kitűzött szintemet. Igyekszem minden tőlem telhetőt beletenni mindenbe. Közben jönnek új felkérések, hogy csináljak zenei alapot valakinek. És ezt szeretném elvállalni, mert ilyet még nem csináltam, és ez nagyon izgalmas dolog. A felfedezett dolgokat remélem, sikerül kamatoztatnom a zenekarom életében is.

Kristóf: Az ihlet csak úgy jön? És akkor csiszolgatsz rajta?

Máté: A dalírás úgy szokott lenni, hogy akkordokat ütögetek, és ha valami megtetszik, akkor azt megjegyzem, és csiszolgom. Mostanában nem írtam dalt. A legutolsó dalom is egy évvel ezelőtti, és azt sem adtam ki.

Retro embernek tartom magam, néha olyan szövegeket is írok, amelyek nem elégítik ki a mai elvárásokat.

Kristóf: De ez nem baj!

Máté: Nem baj, de erre nincs már akkora igény. Egy másik, jelenleg legaktívabb formációval, a Mehringer zenekarral most csináljuk a következő albumunkat, ez nem titok, amit a jövő tavasszal fogunk kiadni. Ezen kb. 10 szám lesz, és egy feldolgozás is, ami még titkos. Mindenki beleteszi a tőle telhetőt, Marci írja a szövegeket.

Kristóf: Mindannyiótoknak nagyon fontos szerepe van ebben az egészben.

Máté: Igen. Májusban bekerültem ebbe az együttesbe. Marci rám írt, hogy zongoristát keresnek. Egy énektanáron keresztül ismertük meg egymást, akihez Marci is jár. Ő volt a kapocs, a közös pont. Beleegyeztem. Az a fantasztikus a könnyűzenében, hogy nem kell hozzá akkora tudás. A magasan képzett zenészek szerintem a tudásuk 20%-át használják ebben a fajta zenében. Mi igyekszünk minél többfajta zenében bemutatkozni.

Augusztus 10.-én jött ki az első kislemezünk, amin 7 szám szerepelt. Az album címe: Ezt is loptuk! Aki ezt meghallgatja, az hallani fogja, hogy mind a 7 szám abszolút különböző lélekvilág, teljesen különböző érzelmeket közvetít, teljesen különböző hangszerelésű és stílusú. Vannak olyan együttesek, akik leragadnak egy stílusnál, és abban alkotnak folyamatosan, és nem véletlenül égnék ki.

Kristóf: Mert nem fejlődnek.

Máté: Nem fejlődnek, és egy adott idő után unalmasak lesznek.

Kristóf: Látom, hogy te nagyon sok mindenhez értesz, sokat szerepelsz rendezvényeken. Nem gondolkoztál szólókarrieren? Énekelni is nagyon jól tudsz.

Máté: Máig tartó dilemma, hogy együttesben vagy szólóban érvényesüljek-e. Sokan mondják, hogy szólóban is megállnám a helyem Presser Gábor féle stílusban, koncertezéssel. Nagyon nagy munka egyedül lehozni egy koncertet, felkonferálni a dalokat, fontos a lélekjelenlét, mindig ott lenni fejben. Csak saját magadra vagy utalva. A szívem mélyén sokkal jobban szeretnék szólóban érvényesülni. Mikor van időm rá, felveszem otthon a próbálkozásaimat és kirakom facebookra. Ezeket én énekelek, én csinálom a zenei alapokat, melyet kedves szekszárdi ismerősöm kever és masterel. Ennyi a próbálkozásom és tervezek még ilyeneket, csak most rengeteg a dolgom. Nekem a kolis fellépések jó lehetőségek. Átáluk megismerem magamat, hogy egy hét alatt össze tudok-e rakni úgy egy dalt, hogy az jó legyen. Ez valószínű, sikerül, mert mindig nagyon jó visszajelzéseket kapok.

Nagy utat tettem meg eddig. Nyolcadik osztályban döntöttem el, hogy zenével szeretnék foglalkozni, de a mai napig vannak megingásaim, hogy tényleg a zene-e az én utam. Arra jutottam, hogy máshoz nem értek. Villanyszerelő és marketinges soha nem akartam lenni. Szerintem az a jó munkahely, ahol azt csinálod, amit szeretsz.

Kristóf: Mennyiben lettél más csak a zenétől? Mennyire segített a személyiséged alakulásában?

Máté: Ez most klisé lesz, de én megtaláltam saját magamat. Másabb lettem, ezt merem állítani. Amióta van a zene az életemben, úgy érzem, egy olyan oldalamat mutatja meg, ami én vagyok. És én szeretem ezt az oldalamat megmutatni, mert romantikus alkat vagyok. Szeretek adni is az embereknek zenét. A mostani zenekarban a rajongó lányok szelfiznek velünk, hoznak a fellépésekre képeket, hogy aláírassák velünk. Az A38 hajón is játszottunk Pesten, hoztak a lányok egy táblát, tele a mi képeinkkel. Szóbeli visszajelzéseket is kapunk, és ez nekem bőven elég.

Kristóf: Nem szeretnél tanár lenni?

Máté: Ráhibáztál, mert egyébként én ezt szeretném csinálni. A zongoradiploma után tanítani szeretnék. A könnyűzenét szerintem nem lehet tanítani, mert az egy olyan dolog, amire vagy ráérez az ember, vagy nem. A klasszikus zenét csak tanítás útján lehet megtanulni. Koncertzongoristaként abszolút nem tudom magam elképzelni. A könnyűzene közelebb áll az emberekhez, könnyebb őket úgy megszólítani, viszont erre a stílusra sokan mondják, hogy „igénytelen”, „gáz”, az nem zene, csak a klasszikus. Én ezen mindig elképedek. A klasszikus zenén kívül is van más műfaj, nem szabad, hogy beskatulyázzuk dolgokat. A média is azt sugallja, hogy a könnyűzenét sokan szeretik, kevésbé népszerűsítik a klasszikus zenei előadókat/előadásokat.

Kristóf: Jó hallani tőled, hogy nincs olyan műfaj, ami igénytelen, mert minden műfaj a maga módján jó. De mégis, melyik műfaj áll tőled a legtávolabb?

Máté: Talán a disco. Hozzám nem áll annyira közel. Nem vagyok egy bulizós alkat, magamtól nem hallgatok ilyeneket. A nagyon alter zenekarokat sem kedvelem.

Kristóf: Mit gondolsz arról, hogy azok a zenék a legfelkapottabbak, amiknek nem túl sok a mondanivalójuk. Káromkodások vannak bennük, villódzó fények, csak ebből áll az egész. És mindegyik ugyanazokról a bejáratott dolgokról szól.

Máté: Sajnos ma már olyan ember is lehet felkapott, aki nem tud énekelni. Sajnos minél igénytelenebb valaki, annál többen megnézik, vagy ha valami vicces, akkor van rajta 5 millió megtekintés. És nem azért hallgatják meg, mert jó, hanem mert nevetséges.

Kristóf: Te nem félsz attól, hogy ha kiállsz, egyszer leblokkolsz?

Máté: Volt már ilyen. Egyik koncertünkön játszottuk a Hóvirág című számot, (ami elérte az egymillió megtekintést a youtube-on), amikor elfelejtettem, mi is jön. Az élő zene természetes velejárója, hogy nincs tökéletes előadás. Az élő zene nem egyenlő a cd minőséggel, és ezzel sokan nincsenek tisztában, de ez bármilyen másfajta zenei stílusra igaz és jellemző.

Kristóf: Melyik volt a legnagyobb koncertetek, ahol a legtöbben voltak és a legjobban érezted magad?

Máté: Az egyik a lemezbemutatónk augusztus 10.-én, az A38 hajón, Budapesten. Ezen a hajón az összes felkapott magyar zenész megfordult már. Elképesztően jól sikerült az a koncert. Az volt az első koncertünk, ami belépőjegyes volt elképesztően szép környezetben, nyáron, jó időben, hajón, jól néztünk ki, jól nyomtuk a bulit.

A másik legjobb koncertélményünk pedig november végén volt, amikor az agrár egyetemi gólyabálon játszottunk Budapesten. Úgy jöttünk le a színpadról, hogy tökéletesen elégedettek voltunk, annak ellenére, hogy mindenkinél nagyon magasan van a mércse. Nincs két egyforma koncert. Ott összeszedettek voltunk, jól szóltunk, jók voltak a fények. Fontos a színpadtechnika is. A kirakós minden eleme a helyén volt. A helyszín is gyönyörű volt, szerettek minket, minden pillanata örömszene volt. Teljes szívből átéltük.

Kristóf: Te magad szívesen jársz koncertekre? Mondtad, hogy nem szoktál buliba menni, de nem olyan bulira gondolok.

Máté: Koncertekre imádok menni, viszonylag több koncerten megfordultam már eddig. Jó kívülről is hallani a dolgokat, nem csak belülről, a magunk produkciójából. Nyáron például Eddán voltam. Szoktam fesztiválokra is járni, és ott hallok olyan zenekarokról, amelyekről eddig soha.

Kristóf: Hogyan reklámozzátok magatokat? Youtube, facebook...

Máté: Van saját insta oldalunk, a Mehringerofficial, facebookon is fent vagyunk Mehringer néven. Reklámozni kell magunkat, fel kell hívni a figyelmet.

Kristóf: Gondoltál arra, hogy jelentkezsz egy tehetségkutatóba? Nagy karriert is be lehet futni általa.

Máté: Showműsorra vált az egész. A rosszul éneklőket kritizálják, megalázzák. A Csillag születik zsűritagjainak érdemes volt ott ülniük, de a többi tehetségkutató... A mentori székben azok ülnek, akik nem tettek le semmit az asztalra. Náluk csak nagyobb zenészek, énekesek vannak. Minél idősebb és tapasztaltabb egy ember, annál inkább megéri tőle tanulni. Nézni szoktam a válogatót a poén kedvéért, de én nem mennék oda. Persze, elgondolkodtam rajta. De ki tudja, milyen következményei lennének. Lelkileg is nagyon megterhelő egy ilyen verseny és fizikailag is. Nem a versenyzőkről szól a műsor, hanem a mentorokról és az ő civakodásukról. Sajnos nem egy Presser vagy egy Pataky ül ott. Akkor lehet, hogy megpróbálnám. Semmilyen tv-műsor nem vonz.

Bár a zenekarral néhány tehetségkutatón már megfordultunk: nyáron a Budapesti Fülebagoly Tehetségkutatót nyertük meg, onnan továbbjutottunk az Öröm a zene címet viselő döntőbe, ahol az Év felfedezett zenekara címet nyertük el.

Kristóf: Ha felkapott leszel, meg kell gondolni, miben veszel részt.

Máté: Így van. A média, a sajtó is kiforgatja a megszólalásaidat. Ésszel kell kezelni.

Kristóf: Majka is politizál. Ha húsz év múlva is meghallgatja valaki a zenét, akkor is teljesen megállja a helyét.

Máté: Ezek a jó zenék. Nekünk is kijön most egy ilyen dalunk. Nem az én ötletem volt, de a többiek ragaszkodtak hozzá. Sajnos a csapból is a politika folyik. Még a youtube-on is, ha dalt hallgatsz, bejön a reklám. Nincs jó vagy rossz oldal, nem is szeretnék ebbe belefolyni. Ne uralkodjon ez a művészetekben.

Két dalunk is megjelenik decemberben. Egy a mostani helyzetről szóló, személyes, ars poetica. A másik a Színház címet viseli, a túlvilágról és a halálról szól. Bensőségesebb. Nem elcsépett témák. Várjuk a hatást. Meglátjuk!

Kristóf: A mostani albumnak mi a címe?

Máté: Még nincs címe, folyamatosan írjuk a dalokat, nagylemez lesz. A Hóvirág közönségkedvenc és rádióbarát szám, de a Színház is nagyot fog ütni, úgy érzem. Jól hangszerelt szám. Az első albumunk címe is érdekes, Ezt is loptuk! - ambivalens, hiszen semmit sem loptunk, minden dal teljesen a mienk.

Hajnal Noémi

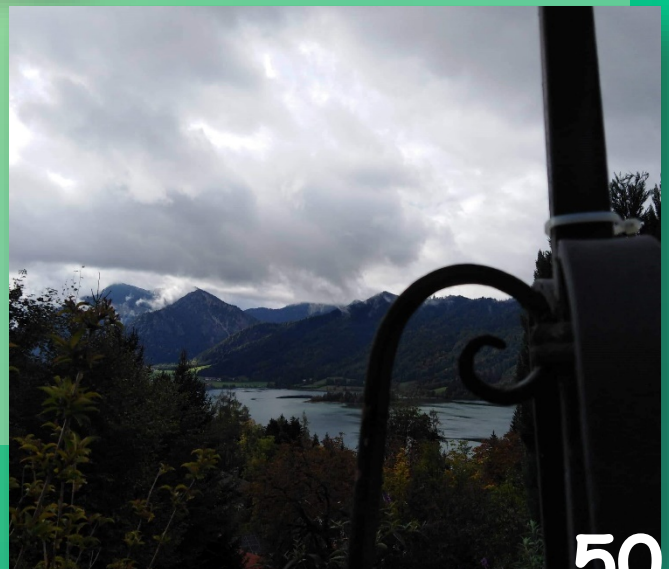
Élménybeszámoló Németországról

A szeptemberi müncheni kalandom egy 10 napos cserediák-program keretein belül valósult meg. A rengeteg látnivaló, nevezetesség, a német diákokkal töltött délutánok, esték, a családdal a beszélgetések maradandó élményként élnek bennem tovább.

A család, akiknél a tíz napot töltöttem, nagyon kedves volt, és mindenben segítettek nekem. Természetesen tartom velük a kapcsolatot, szerencsésnek érzem magam, hogy ilyen jó emberekhez kerültem. A nyelvtudásom nagyon sokat fejlődött pár nap alatt, amiért igazán hálás vagyok. Időnk nagy részét Münchenben töltöttük, de ezen kívül sok programunk volt.

Elmentünk az Októberfesztre, ami olyan, mint egy vidámpark. Kipróbáltam az igazi német sört. (Szerintem nagyon finom.) Jártunk múzeumokban (pl.: Deutschen Museum), érdekes kiállításokon, egy gyönyörű kastélyban, az Allianz Arénában, ahol a Bayern München focicsapata játszik, hajókáztunk a Frauen és a Herreninselen, voltunk az iskolájuk 100 éves évfordulóján, ahol részt vettünk egy rövid táncprodukcióval az ünnepségen egy magyar csárdással. Néhányan meghívtak minket a végzősök bulijára is egy klubba. Egy napot szabadon tölthettünk el. Aznap a Bavaria Filmstadtba mentünk, ahol sok népszerű filmet mutattak be, például a „Fák jú, Tanár Úr” -at.

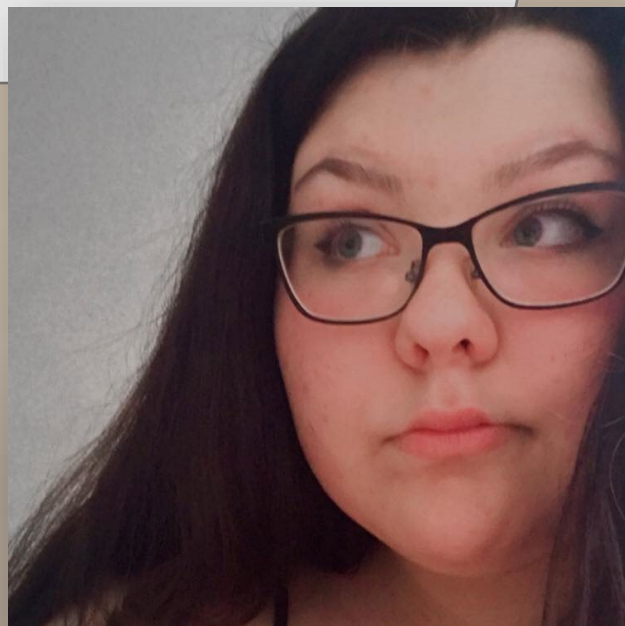
Utolsó előtti nap kirándultunk egy jót a Schliersbergben, ami mesés szép volt. A hegy tetején ebédeltünk, ami nagyon nagy élményt jelentett a hideg ellenére is. Az utazásunkat egy közös ünnepi vacsorával zártuk. Némelyik programról nem csináltam képet, például Dachauról, mivel nagyon megrázó volt a koncentrációs tábor látványa. Ennek ellenére igyekeztem minél több szép pillanatot megörökíteni:

Interjú Bőjte Panni Georginával

Készítette: Balogh Kristóf

Bőjthe Panna Georgina, kollégiumunk diákja válaszol néhány kérdésemre a tanulmányaival, hobbijával, múltjával, jövőjével kapcsolatban. A beszélgetés apropója az, hogy a kórus, amelyben Panni is énekel, novemberben győztes lett, pontosabban: a Budapesten megrendezett Kodály Zoltán IX. Magyar Kórusversenyen a Bartók Béla Leánykar kategóriagyőztes lett és arany diplomát nyert!

Arról kérdeztem, milyen módon, és mennyi idősen ébredt rá tehetségére, illetve mikor határozta el, hogy a későbbiekben is a zenével, énekléssel szeretne foglalkozni.

Panni: „A családukban volt már zenész, és nagypapám is muzikális volt, én pedig már nagyon kicsi korom óta, nagyjából hároméves koromtól énekeltem a szüleimnek. Emlékszem, talán öt éves lehettem, amikor karácsonyra mikrofonállványt kaptam mikrofonnal, és abba énekeltem. Harmadiktól-negyediktől foglalkoztam komolyabban a hangommal az énektanárom javaslatára, akkor léptem be a kórusba is. Hetedikben jöttem a Kodályba, ekkor és itt fogalmazódott meg bennem, hogy ének-zene tagozatra szeretnék járni. Emelt óraszámban tartanak nekem énekórákat, rengeteget foglalkoznak a hangommal.”

Kristóf: „Hihetetlen, hogy már ilyen régen megtaláltad az utad és képezted magad. Milyen mértékben változtatta meg a művészetben folytatott elmélyülésed a személyiségedet?”

Panni: „Már elsős korom óta zongorázom. Éreztem, hogy jól tesz nekem, ha sulis után elmegyek másfél órát zongorázni, és csak csinálom, amit szeretek. Nagyon megnyugtató. Pörgős gyerek voltam kicsiként is, de amikor leültem a zongora elé, lecsillapodtam, jól éreztem magam. A zongora nagyban hozzájárult ahhoz, hogy nyugodtabb és kiegyensúlyozottabb legyek. Amióta énekelek, mindig azt érzem, hogy ez is ugyanolyan stresszoldó hatást gyakorol rám. Persze, hallom a saját hangomban a hibáimat, és ha akár egyet is észlelek, egyből megijedek. Igyekszem mindig jobbnak lenni és fejleszteni magamat.

Hogy a zene és az éneklés milyen emberré Kovácsolt engem? Nyugodtabb ember lettem, viszont szókimondóbb is.”

Kristóf: „Amikor megtudták az emberek, hogy szépen énekelsz, és gyönyörűen zongorázol, akkor hogyan kezdtek el viszonyulni hozzád? Énekeltettek?”

Panni: „Anyukám családja mondta mindig, hogy "Pancsi, énekelj már valamit!", én meg ilyenkor határozottan kijelentettem, hogy nem fogok. A családomnak nem igazán szeretek énekelni, előttem lámpalázam van. Az ő véleményüktől félek a legjobban, de anya persze mindig dicsér, ami boldoggá tesz.”

Kristóf: „A művészet elég szubjektív, szerintem attól függ a visszajelzés, hogy kinek adtad elő. Természetesen vannak univerzális hibák, de azokon is lehet csiszolni, javítani.”

Panni: „Persze, ez így van. Most már, ha hallok egy zenét a rádióban, akkor értem a lényegét és a mögöttes mondanivalóját, úgyhogy ilyen szempontból sokkal érzékenyebb is lettem.”

Kristóf: „Te milyen dalokat szeretsz hallgatni, illetve énekelni?”

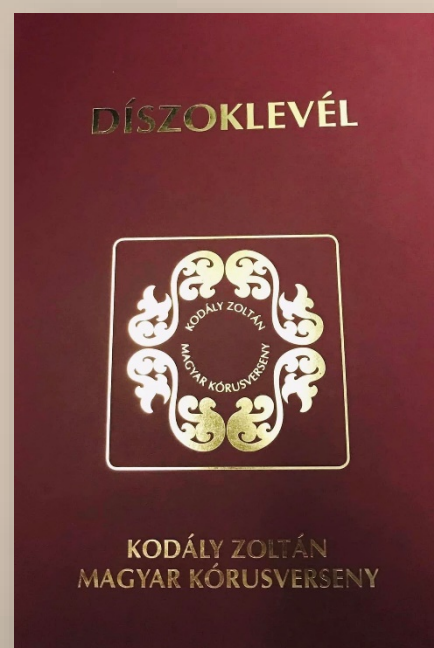
Panni: „Azt szeretem, ami dallamos. Én szoprán vagyok, magas hangokat szeretek énekelni, de a beszédhangom mély. Amikor beszél velem valaki, akkor mindig arra tippelnek, hogy alt vagyok, pedig én a magas hangokat tudom inkább kiénekelni. Nincs olyan stílus, amit nem szeretek, mindent szeretek és hallgatok. Na jó, metált, rockot nem énekelek és rappelni se tudok.”

Kristóf: „Mesélj, kérlek a beszélgetésünk tulajdonképpen apropójáról! Milyen versenyen voltál és milyen eredményt értél el?”

Panni: „A Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban rendezték a versenyt 2022 november 19.-én. Nagyon jó volt a hangulat, hihetetlenül jól éreztem magam. Rózsa Bernadett, a Bartók Béla Leánykar kórusvezetője mondta, hogy megyünk erre a megmérettetésre. Ő már augusztusban elhatározta, hogy az indulók között leszünk. Vittünk egy kötelező dalt és sajátot is. Aznap, amikor felléptünk, 30 kórus adott elő, amiből aztán hat jutott tovább.

A Valamennyi búzaszál, a Cigánysirató, a Menyecske és a Lángok című műveket adtuk elő. Végül a magunk kategóriájában megkaptuk a fődíjat.

De nem csak erre vagyok büszke, hanem arra is, hogy a Helikonon megszereztük a kórus fődíjat.”

Kristóf: „Gratulálok a sikereidhez! A tudásodat a későbbiekben kamatoztatni fogod?”

Panni: „Talán édesanyám nyomdokaiba lépek és zenét oktatok, de valószínű, hogy inkább hobbi szinten fogom ezt csinálni.”

Kristóf: „Milyen tanácsokat adnál azoknak, akik azt fontolgatják, hogy énekesi babérokra törnek?”

Panni: „Ne tüdőből vegyék a levegőt, hanem hasból, gargalizáljunk sós vízzel, fontosak a légzőgyakorlatok, sőt, a rekeszizom masszírozható, nagyon jól tesz éneklés előtt. A leghatásosabb a forró kamillás vízzel való inhalálás, amihez szinte csak egy nagy fazék szükséges és egy törölköző.”

Kristóf: „És arról hallottál, hogy a cukorral habosra kikevert nyers tojássárgája is jó a hangszalagoknak?”

Panni: „Brr! Rosszul hangzik! Én minden fellépés előtt csokit eszem, és leöblítem pár korty vízzel. Maradok a bevált módszeremnél.”

